

Lokale Myndigheder paa Færøerne. Det er jo temmelig indlysende, at jeg ikke kan sidde her nede i København og have nogen Mening om dette Spørgsmaal, det vil saaledes væsentlig komme til at afhænge af de lokale Autoriteter. At alle Fæstene ere mere eller mindre trængende, kan nok være, thi Forholdene deroppe ere i det Hele meget trykkende. Jeg skulde forsaavidt altsaa egentlig ikke have Noget imod, at disse Udtryk „værdige og trængende“ udgaa. Hvad jeg derimod beklager er, at Udvalget ikke har troet at kunne gaa med til at indrømme nogen Eftergivelse af Smørleieafgiften; men da der her er Spørgsmaal om en Eftergivelse, som de Paagjældende ikke have noget Retstrav paa, maa de naturligvis være glade ved at opnaa, hvad der for Dieblisset kan opnaas. Hvorledes det fordeles sig paa de Enkelte, er jeg ikke i Stand til at sige, det vil forudsætte meget vidtløftige Undersøgelser; men man maa vel i det Hele antage, at Eftergivelse af Søjdeafgifterne er Hovedsagen. De udgjøre tilsammen omtrent det Dobbelte af, hvad Smørleieafgiften udgjøre, og om der end kan være nogen Ulighed i Fordelingen for de enkelte Fæstere, synes det mig dog, at man maa antage Søjdeafgiften for Hovedsagen. Jeg kan derfor altsaa kun udtale, at jeg ganske vist hellere vilde have set, at man, enten i den Form, jeg har foreslaaet, eller i den Form, som den ærede Folketingsmand for Færøerne har foreslaaet, vilde udstrække sin Velvilje ogsaa til Eftergivelse af Smørleieafgifterne; men naturligvis, naar det ikke kan opnaas, saa modtager jeg ogsaa den mindre vidtgaende Eftergivelse, som kun udstrækker sig til Søjdeafgiften paa den Maade, som det er angivet i Begyndelsen, nemlig at den eftergives, forsaavidt den er beregnet af flere Aar, end der virkelig sælges.

Hvad § 20 angaar, da ønskede jeg, som den ærede Ordfører udtalte, at man maatte komme til fuldstændig Klarhed om, hvad man mente med den Betingelse, hvorunder Forskielsen af Assistancesummen var indrømmet, idet den nemlig er knyttet til den Betingelse, at Volontærinstitutioner afftaffes. Da jeg meget nødig vil have, at der skal bestaa nogen som helst Misforstaaelse i den Henseende, saa at man bag efter skulde sige, at den Sum var bleven anvendt paa en anden Maade, end man havde tænkt sig, har jeg ønsket en bestemt Udtalelse i den Retning, og en saadan er nu fremkommet fra den ærede Ordførers Side, og den vil derfor ogsaa blive taget til Efterretning ved Sagens Ordning. Hvad angaar det Vædringsforslag, som er stillet af et enkelt Medlem af Udvalget udenfor Væ-

dringsforslagslisten under Nr. 5, kan jeg ikke noksom fraraade det ærede Thing at gaa ind paa dette Forslag. Jeg skal ikke komme dybere ind paa de forskjellige Betragtninger, som det ærede Medlem anførte om, hvorlunde Forøgelsen af Arbeidet i Ministeriet skulde være foraarsaget ved Gendarmerne o. s. v., det er Noget, som slet ikke er Tilfældet. Forøgelsen af Arbeidet er dels en naturlig Følge af den paa alle Punkter stigende Udvikling, og er ogsaa foregaaet ganske jævnt i en længere Række af Aar uden Hensyn til de politiske Forhold, og dels en Følge af visse her i Rigsdagen vedtagne Love og vil blive det mere. Jeg skal f. Ex. nævne Epidemiloven, som jo allerede har været og fremdeles sikkert vil blive en Kilde til en Mængde Sager, og noget Lignende gjælder om flere andre i den nyere Tid vedtagne Love, som forudsætte en Kontrol og deraf følgende Brevveksling om en Mængde Forhold, som man tidligere ikke har havt at bestille med fra Myndighedernes Side. Det er derfor aldeles ugrundet, naar man vil give Sagen den Bending, det staar der for Ræsten heller ikke Noget om i selve Vædringsforslaget. Det, jeg med Hensyn til selve Vædringsforslaget navnlig vil tillade mig at protestere imod, er dette, at Hensigten med Forøgelsen af Assistancesummen, at Volontairerne skulle gjøres til lønede Assistentter, er uforenelig med, at den skulde bevilges som en midlertidig Forøgelse for et enkelt Aar. Jeg maa gaa ud fra, at naar man samtykker i at forhøje Assistancesummen med det omtalte Beløb for at kunne jætte de paagjældende Personer paa Lønning, maa det være Meningen, at denne Forøgelse bliver at betragte som andre Bestanddele af Assistance summen, og at det altsaa for de Personers Vedkommende, som der kan tillægges en vis aarlig Løn paa Grund af denne Forøgelse af Assistance summen vil være en lignende varig Lønning som alle andre Lønninger, der udredes af Assistance summen. Det er derfor meget mere end en Reduktion, det er en meget betydelig Realitet. Men naar man altsaa gaar ud fra dette, at den maa have samme Karakter som den oprindelige Assistance sum og de øvrige Forøgelser af Assistance summen, kan jeg heller ikke indse, hvad der skal være vundet ved at komme med denne underlige Alimay: først „den til Medhjælp af Ministeriet fastsatte Sum“, saa „extraordinært Tillæg“ til Samme, saa „yderligere Tillæg til Samme“, og nu endelig „midlertidig Forøgelse“. Jeg kan derfor ikke Andet end meget tilraade det ærede Thing, at blive staaende ved, hvad der er vedtaget her ved 2den Behandling, og jeg kan ikke se rettere,